

RETKES ATTILA LAUDÁCIÓJA

Retkes Attila 1972. július 18-án született Budapesten. Édesapja, Dr. Retkes Csaba orvos 1986-ban elhunyt. Édesanyja Szilvássy Ildikó nyugalmazott könyvtáros.

2005-ben kötött házasságot Szombathy Groskó Zsuzsa óvodapedagógussal, s ezt a házasságot Isten három fiúgyermekkel áldotta meg: Ábel, Áron és Sámuel.

A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zongora és szolfézs szakán érettségizett, 1990-ben. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zenetudományi szakán 1995-ben muzikológus és középiskolai zenetörténet tanár diplomát szerzett. A Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem mesterképzésén 2002-ben MBA (Master of Business Administration) diplomát szerzett. Angol és német nyelvvizsgával rendelkezik.

Zenetörténészként öt önálló kötetet publikált: a *Kontrasztok* című interjúkötete 2000-ben; a *Zenélő ezredkezdet* című beszélgetés-gyűjteménye 2004-ben jelent meg. 2006-ban *Horusitzky Zoltánról* jelent meg kismonográfiája a Magyar zeneszerzők sorozatban. 2008-ban megírta a *Liszt Ferenc Kamarazenekar* történetét; 2011-ben pedig *Géniuszok és mesteremberek* címmel jelentetett meg zenetudományi tanulmánykötetet. Emellett mintegy 40 zenei tárgyú tudományos és ismeretterjesztő tanulmányt, illetve kb. 2000 zenei szócikket közölt – utóbbiakat elsősorban napilapokban.

1996 óta a Gramofon – Klasszikus és Jazz című zenei folyóirat főszerkesztője, 2001-től felelős kiadója is egyben. Jelenleg is ez a főállása. 2008 óta megbízott előadóként tanít a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Jazz Tanszékén. 2012 és 2017 között tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpont Zenetudományi Intézet Lendület Kutatócsoportjának: szakterülete a Kádár-korszak magyar jazztörténete (1962–1989). A Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság tagja, a Számvizsgáló Bizottság elnöke.

Nem vallásos családban nőtt fel, bár csecsemőként megkeresztelték. Felnőttként, a családalapítás idején választotta az unitárius felekezetet. A Budapesti Unitárius Egyházközség presbitere, az Unitárius Élet című folyóirat egyik szerkesztője.

A zenetörténet terén megszerzett szaktudásra és jártasságra építve, 2009-ben kezdett magyarországi unitárius egyháztörténettel foglalkozni. 2010-ben iratkozott be a Debreceni Református Hittudományi Egyetem 50 kredites teológia minor képzésére. 2011 őszén kezdte meg a doktori képzést (levelező tagozaton), az abszolutóriumot 2014. augusztus 31-én szerezte meg. Doktori értekezésének végleges verzióját, az opponensek javaslatainak beépítésével 2017. december 8-án nyújtotta be. A védésre 2018. május 17-én került sor, amelyet *summa cum laude* teljesített.

Doktori dolgozatának címe: *Unitáriusok Budapesten. Egy erdélyi történelmi egyház a főváros vallási életében (1869-1949)*. Kutatási célja: bebizonyítani, hogy a budapesti unitárius gyülekezet nem a korabeli neoprotesztáns egyházak (adventisták, baptisták, szabadkeresztyének stb.) mintájára formálódott, hanem a kiegyezés utáni közigazgatási reformok állnak a háttérben. Ezek nyomán kerültek a fővárosba az erdélyi unitárius értelmiségiek, akik igényelték a saját gyülekezetet. A tanulmány korábban feldolgozott és a szerző által felkutatott források alapján főleg biográfiai nézőpontok előtérbe helyezésével mutatja be, hogyan vert gyökeret és tartja fenn magát az unitarizmus Budapesten, illetve a trianoni Magyarország területén, a kiegyezéstől a kommunista rendszerváltásig. A dolgozat nem eulógia, a korszak viharos történelmi kontextusába ágyazva írja le tárgyát, tartózkodva politikai szempontok érvényesítésétől. Hiánypótló mű, amely kiindulási pontját képezheti a történet továbbmondásának, akár a szerző, akár más történész megfogalmazásában.